

Епізоотологія та інфекційні хвороби

1. Форми інфекції – це:

- мікробоносійство, імунізуюча субінфекція та інфекційна хвороба;
- безсимптомна, латентна, інапарантна;
- хронічна, гостра, підгостра;
- моноінфекція, поліінфекція, асоційована.

2. Зазначте відомі Вам форми взаємовідносин мікроорганізмів з організмом хазяїна:

- споріднені;
- патогенні;
- мутуалізм, коменсалізм, паразитизм;
- імуногенні.

3. Патогенність збудників інфекції – це:

- потенційна здатність мікробного виду викликати інфекцію;
- здатність збудника хвороби проникати в організм;
- здатність збудника хвороби виділяти токсичні речовини;
- здатність збудника викликати імунну відповідь організму.

4. Що називають вірулентністю?

- ступінь (міру патогенності, фенотипової вираз патогенності);
- здатність збудника хвороби виділяти токсичні речовини;
- здатність збудника викликати імунну відповідь організму;
- здатність збудника проникати в організм та зберігатися певний час у внутрішніх органах.

5. Що таке інвазивність (агресивність) збудника?

- здатність збудника проникати в організм, розмножуватися та протистояти захисним силам організму;
- здатність збудника виділяти токсичні продукти, апресини, викликати фагоцитоз
- здатність збудника проникати в організм та зберігатися певний час у внутрішніх органах;
- здатність збудника виділяти білкові речовини.

6. Токсигенність збудників – це:

- здатність збудників продукувати екзо- та ендотоксини;
- здатність збудників продукувати антигени, алергени та токсини;
- здатність збудників продукувати алергени та токсичні продукти.

7. Якщо не виходить установити шлях проникнення мікроба до організму, інфекцію називають:

- спонтанною;
- екзогенною;
- криптогенною;
- реінфекцією.

8. Інфекція, яку називають спонтанною:

- ту, що виникає природно, без втручання людини;
- ту, що виникає в разі втручання людини;
- ту, що відтворена експериментально.

9. Явище толерантності:

- це втрата організмом здатності синтезувати антитіла проти певного виду збудника (антигену) ;
- це втрата організмом здатності синтезувати антитіла проти всіх видів збудників (антигенів) ;
- це втрата організмом здатності реагувати на антиген (алерген) певного виду збудника.

10. До неспецифічних факторів постійної дії належать:

- захисні властивості шкіри та слизових оболонок;
- захисні функції нормальної мікрофлори;
- фагоцитоз та бар'єрні функції лімфатичної системи;
- клітини лімфатичного ряду;
- специфічні макрофаги;
- інтерферон.

11. До специфічних факторів захисту належать:

- синтезовані антитіла (сироватки, глобуліни) ;
- шкіра з її похідними;
- лізоцим;
- гліцин.

12. Феномен екзальтації – це:

- здатність вірусів стимулювати свою репродукцію та підсилювати вірулентність;
- здатність вірусів стимулювати свій виробіток антитіл та підсилювати вірулентність;
- здатність вірусів стимулювати свою інвазивність та підсилювати толерантність.

13. Ланки епізоотичного ланцюгу – це:

- джерело збудника інфекції, механізм передачі збудника, сприйнятливі тварини;
- хвора тварина, фактори передачі збудника, об'єкти довкілля;
- хворі тварини, транспортні засоби для їх перевезення, продукти забою.

14. Класичну чуму свиней викликає:

- мікобактерія;
- ешерісія;
- тогавірус;
- мікоплазма.

15. Хворих лептоспірозом тварин:

- знищують разом із шкірою шляхом спалювання;
- лікують із застосуванням гіперімунних сироваток та антибіотиків;
- вакцинують живими або ослабленими вакцинами.

16. Захворювання, що викликаються бактеріями:

- парагрип;
- нодулярний дерматит;
- паратуберкульоз;
- бразил;
- чума ВРХ;
- інфекційна агалактіа овець і кіз;
- трихофітія.

17. Захворювання, що викликаються вірусами?

- кампілобактеріоз;
- нодулярний дерматит;
- паратуберкульоз;
- бразил;
- чума ВРХ;
- інфекційна агалактіа овець і кіз.

18. Захворювання, що викликаються хламідіями?

- ензоотичний аборт овець;
- нодулярний дерматит;
- паратуберкульоз;
- орнітоз;
- чума ВРХ;
- інфекційна агалактіа овець і кіз.

19. Захворювання, що викликаються мікоплазмами:

- парагрип;
- ринопневмонія;

- контагіозна плевропневмонія ВРХ;
- чума ВРХ;
- інфекційна агалактія овець і кіз.

20. Збудник якого захворювання утворює спори:

- грип;
- лістеріоз;
- паратуберкульоз;
- бродзот;
- анаеробна ентеротоксемія;
- інфекційна агалактія овець і кіз.

21. Збудник якого захворювання утворює капсули:

- сибірка;
- лейкоз ВРХ
- лептоспіроз;
- бродзот;
- чума ВРХ;
- інфекційна агалактія овець і кіз.

22. Літню сезонність хвороби спостерігають під час захворювань:

- парагрип;
- нодулярний дерматит;
- паратуберкульоз;
- бродзот;
- чума ВРХ;
- інфекційна агалактія овець і кіз.

23. Захворювання, які можна назвати трансмісивними:

- парагрип;
- нодулярний дерматит;
- лейкоз ВРХ;
- бродзот;
- туберкульоз;
- кампілобактеріоз.

24. Симптоматичне лікування застосовують під час захворювань:

- парагрип;
- нодулярний дерматит;
- паратуберкульоз;
- бродзот;
- чума ВРХ.

25. Карантин на господарство накладають під час виникнення захворювань:

- парагрип;
- нодулярний дерматит;
- паратуберкульоз;
- брадзот;
- чума ВРХ;
- інфекційна агалактіа овець і кіз.

26. Захворювання, які можна назвати зооантропонозами:

- сибірка;
- кампілобактеріоз;
- паратуберкульоз;
- туберкульоз;
- чума ВРХ;
- інфекційна агалактіа овець і кіз.

27. Захворювання, яке можна назвати природно-вогнищевим:

- лептоспіроз;
- нодулярний дерматит;
- паратуберкульоз;
- лейкоз;
- чума ВРХ;
- бешиха.

28. Захворювання, яке має синонім "гемобластоз":

- гемоспоридіоз;
- кампілобактеріоз;
- паратуберкульоз;
- лейкоз;
- чума ВРХ;
- гемофільозний полісерозит.

29. Захворювання, яке має синонім "вібріоз":

- сальмонельоз;
- кампілобактеріоз;
- паратуберкульоз;
- лейкоз;
- лістеріоз
- гемоцитобластоз.

30. Клінічні ознаки, якими характеризується чума свиней:

- підвищення температури тіла
- гнійний риніт
- поліартрит
- почервоніння шкіри вух, стегон, живота.

31. Хворих на африканську чуму свиней:

- ізолюють, а потім забивають на м'ясо
- тварин забивають, а туші спалюють
- ізолюють і лікують симптоматичними засобами
- ізолюють і лікують сироваткою реконвалесцентів

32. Що роблять із тушами при забої хворих на класичну чуму свиней?

- внутрішні органи утилізують, а м'ясо використовують без обмежень
- туші разом із шкірою і внутрішніми органами утилізують
- м'ясо на копченості, а внутрішні органи на промпереробку
- м'ясо разом із внутрішніми органами використовують на варені ковбаси або консерви

33. В яких органах найбільш виразна патогенна дія збуднику ензоотичного енцефаломієліту?

- головний мозок
- спинний мозок
- печінка
- селезінка
- нирки
- легені

34. Форми прояву колієнтеротоксемії:

- нервова
- кишкова
- легенева
- набрякова
- септична

35. Характерні для колієнтеротоксемії клінічні ознаки:

- екзофтальм
- нервові явища
- набряки у різних органах
- запалення суглобів

36. Клінічна ознака колієнтеротоксемії у тварини з'являється найпершою:

- екзофтальм
- запор
- пронос
- набряки
- підвищений апетит

37. Характерні клінічні симптоми інфекційного атрофічного риніту у свиней:

- катаральний риніт
  - діарея з домішками крові
  - неправильний прикус
  - криворилість
  - мопсоподібність
- манежні рухи

38. Основні методи діагностики інфекційного атрофічного риніту у свиней:

- епізоотологічний
- клінічний
- патолого-анатомічний
- біопроба на каченятах до 20-денного віку
- гематологічний
- серологічний
- бактеріологічний

39. Заходи, які проводять у неблагополучному щодо інфекційного атрофічного риніту господарстві:

- клінічний огляд всього поголів'я свиней один раз в 5-6 днів, ізоляція хворих, яких відгодовують і здають на забій
- хворих ізолюють, забивають, а туші спалюють
- вакцинація всіх підозрілих у зараженні тварин

40. Хвороби, від яких потрібно диференціювати дизентерію свиней:

- КЧС (класична чума свиней)
- бешихи
- ТГС
- сальмонельозу
- кормових токсикозів
- колібактеріоз
- анаеробна дизентерія

41. Для лікування хворих на дизентерію свиней застосовують препарати:

- лінкоміцина гідрохлорид
- фармазин

- осарсол
- ронідазол
- лазолван
- тривіт
- лікування заборонено

42. Група хвороб, до якої за збудником належить мит:

- мікози
- стрептококози
- мікоплазмози
- вірози
- хламідіоз

43. Види тварин, які хворіють на мит у природних умовах:

- усі види с.-г. тварин
- кози і вівці
- велика рогата худоба
- свині
- коні

44. Види тварин, що можуть хворіти на сап:

- коні
- корови віком старше 5 років
- верблюди
- віслюки
- хижі тварини ряду котячих

45. У природних умовах на емкар хворіють:

- ВРХ і буйволи
- вівці, кози
- лосі, олені
- коні
- свині, собаки
- коти
- птахи

46. Найбільш сприйнятлива до зараження на ЕМКАР велика рогата худоба у віці:

- від 3 міс до 4 років
- від народження до 6-річного віку
- з 4 років до 12-ти років
- від народження до 3-місячного віку

-з 6-річного віку до 12- річного віку

47. Карбункули за ЕМКАР утворюються здебільшого у:

- у ділянці крупа
- на хвості
- у ділянці підгруддя
- у ділянці шиї та плеча
- у ділянці вимені
- у ділянці діафрагми
- у підщелепному просторі
- у ділянці щік

48. Для лікування хворих на ЕМКАР тварин застосовують:

- введення у товщу запального набряку 3-5 %-х розчинів фенолу чи лізолу, -1-2 %-х розчинів перекису водню, 0,1 %-го розчину KMnO_4
- специфічну сироватку
- концентровану гідроксидалюмінієву формолвакцину
- антибіотики
- антивірус
- бактеріофаг

49. Свербіж та розчісування місць проникнення вірусу в разі хвороби Ауескі спостерігається у:

- собак
  - котів
  - лисиць
- свиней
норок
соболів

50. Серед хутрових звірів ензоотії хвороби Ауескі пов'язані:

- із завезенням маток або самців носіїв вірусу із інших господарств
- із можливістю переживання вірусу в організмі гематофагів і як наслідок виникнення сезонних спалахів
- зі згодовуванням не знешкоджених боєнських відходів
- із передачею вірусу лактуючими матками молодняку і виникненням хвороби в останнього після закінчення дії колострального імунітету

51. За патолого-анатомічнoм розтинoм у порoсят, загиблих від хворoби Ауескі реєструють:

- крововиливи під капсулами нирок, на слизовій надгортанника та дрібні осередки некрозів у печінці

-гнійний енцефаліт

-ознаки катарального гастриту, ентериту з крововиливами на поверхні слизових

-розчухування, облісіння, травмування шкіри, частіше у ділянці голови

-набряк головного мозку та зміни характерні для гострого негнійного менінгоенцефаломієліту

-виявляють карбункули на шкірі явища геморагічного діатезу у тонкому відділі кишечника

52. Синонімічні назви хвороби Ауескі:

-псевдосказ

-інфекційний бульбарний параліч

-скажена сверблячка

-свербляча чума

53. До групи кулястих бактерій належать:

-диплококи

-сарцини

-тетракоки

-стафілококи

-спірохети

-вібріони

54. Локомоторним органом бактерій є:

-джгутик

-війки або пілі

-капсула

-спора.

55. Живильні середовища для культивування бактерій:

-МПА

-МПБ

-кров'яна сироватка

-курячі ембріони

-культура клітин

56. Пастеризація – це:

-одноразове прогрівання рідин (здебільшого харчових продуктів) до температури, яка нижче за температуру кипіння на нетривалий час (від секунди до 30 хвилин), з метою знищення вегетативних форм бактерій, що знаходяться в цих рідинах

-багаторазове прогрівання за температури 70-75°C

-теплова обробка за температури понад 65°C з відповідним витримуванням

57. До групи дезінфікуючих препаратів належать:

- фармазін, агресин
- бісептол, пеніцилін
- камфорне масло
- формальдегід, їдкий натр

58. Джерелом збудника інфекції можуть бути:

- явно хворі тварини
- мікробоносії
- тварини з прихованим (латентним) перебігом
- вільні від інфекції тварини

59. До серологічних реакцій належать:

- РЗК
- РА
- РДП
- МФА
- ІФА

60. Шляхи передачі збудника інфекції:

- аерогенний(респіраторний)
- аліментарний (кормовий)
- телепатичний
- контактний
- трансмисивний

61. До паличкоподібних форм бактерій належать різновиди:

- бацили, клостридії
- стрептококи, диплококи, сарцини, стафілококи
- вібріони, спірили
- хламідобактерії

62. Представники якої зі вказаних груп мікроорганізмів розмножуються як у присутності, так і за відсутністю кисню:

- мікроаерофіли
- аероби
- факультативні аероби
- анаероби

63. Здатність мікроорганізмів знижувати свою вірулентність під час зберігання імуногенних властивостей під впливом різних чинників у тварин називають:

- модифікацією
- трансдукцією
- кон'югацією
- атенуацією

64. За пристосованістю до певних температур мікроорганізми розподіляються на декілька груп:

- психрофільні
- оптимальні
- мезофільні
- мінімально теплопровідні
- термофільні
- максимально теплопровідні

65. Віруси можна культивувати (підтримувати) на наступних тест-об'єктах:

- курячих ембріонах, культурах клітин
- МПБ
- МПА
- кров'яна сироватка

66. Специфічність дії вірусів пов'язана з вибіркоким ураженням певних органів і тканин. Зазначена характеристика має назву:

- пасажування
- культивування
- тропізм
- цитопатогенна дія

67. У різних штамів мікробів одного й того ж виду патогенність може суттєво відрізнятись. Ступінь (міру) патогенності називають:

- вірулентністю
- тканинним тропізмом
- коменсалізмом
- паразитизмом

68. Порівняно з незаразними хворобами інфекційні мають низку притаманних лише їм особливостей (вказіть правильні відповіді):

- специфічність
- циклічний перебіг
- масовість ураження
- формування поствакцинального імунітету
- порівняно швидка загибель
- контагіозність

69. Правильна назва явища, за якого патогенні мікроби, що неодноразово проникають в організм тварин у незначних дозах, спричиняють імунологічні реакції, напрацювання специфічних антитіл, але самі при цьому гинуть:

-імунізуюча субінфекція

-рецидив

-реінфекція

-суперінфекція

70. Явище премуніції ще має назву:

-стерильний імунітет

-нестерильний імунітет

-уроджений імунітет

-набутий імунітет

-штучний імунітет

71. вище, коли імунна відповідь на певний антиген відсутня, отримало назву:

-імунологічна перебудова

-імунологічна толерантність

-імунологічна нестабільність

-імунологічний колапс

-низький імунологічний статус.

72. Периферійними органами імунної системи є (вкажіть правильні відповіді):

-лімфатичні вузли

-кістковий мозок

-тимус

-бурса Фабриціуса в птахів

-пейєрові бляшки

-селезінка

73. Елементи, з яких складається епізоотичний ланцюг:

-джерело збудника інфекції

-природне вогнище

-сприйнятливі тварини

-механізм передачі збудника інфекції

74. Які випадки інфекційного захворювання є поодинокими і між ними важко або неможливо встановити епізоотологічні зв'язки говорять про:

-панзоотію

-епізоотію

-спорадичну захворюваність

-ензоотичну захворюваність

75. Автором вчення про природну вогнищевість заразних хвороб є:

-І.П. Павлов

-І.І. Мечников

-Гіппократ

-Є.П. Павловський

76. Для специфічного лікування інфекційних захворювань застосовують:

-бактеріофаги

-гіперімунні сироватки

-діагностичні препарати

-вакцини

-фаги

-ПАБК, АБК, біфідо- і лактобактерії

77. Заходи, спрямовані на знищення збудників інфекційних захворювань на об'єктах зовнішнього середовища і поверхні тіла тварин називають:

-дератизацією

-дезінсекцією

-дезінфекцією

-тиндалізацією

78. Збудником сибірки в сільськогосподарських тварин є:

-Erysipelothrix insidiosae

-Bacillus subtilis

-Clostridium chauvoei

-Bacillus anthracis

79. Тварин, хворих на сибірку:

-забивають, а туші спалюють

-забивають і м'ясо піддають проварюванню

-лікують із застосуванням специфічних сироваток, гамма-глобулінів і антибіотиків

-лікують із застосуванням вакцин

80. Збудниками злоякісного (газового) набряку є:

-бацили

-кlostридії

-віруси

-рикетсії

-хламідії

81. Телят, хворих на пастерельоз:

-забивають, а туші спалюють

-лікують із застосуванням специфічних сироваток і антибіотиків

-лікують із застосуванням вакцин

82. Мікобактерії туберкульозу фарбуються в яскраво-червоний колір за методом:

-Міхіна

-Морозова

-Ціля-Нільсена

-Кюстена

83. Для профілактичних щеплень проти туберкульозу норкам застосовують вакцину:

- антибіотик

- вакцини

- алерген

- антигени

84. Види бруцел:

-Br. melitensis

-Br. horses

-Br. suis

-Br. neotomae

-Br. avium

-Br. canis

-Br. ovis

-Br. felineus

-Br. abortus

85. Серологічні реакції, що використовують нині за діагностики бруцельозу:

-опсоно-фагоцитарна реакція

-реакція аглютинації

-роз-бенгал проба

-реакція нейтралізації

-реакція зв'язування комплементу.

86. Тварин, хворих на бруцельоз:

-забивають, а туші спалюють

-лікують із застосуванням вакцин

-забивають і м'ясо піддають промпереробці

-лікують із застосуванням специфічних сироваток, гамма-глобулінів і антибіотиків.

87. Основні клінічні ознаки лептоспірозу тварин:

- жовтяничне пофарбування слизових і серозних покривів
- ураження суглобів
- некрози шкіри
- аборти в маток
- орхіти та епідидиміти
- гемоглобінурія

(гарячка, жовтяниця, гемоглобінурія, некрози слизових оболонок та шкіри, масові аборти у свиней)

88. Тварин, хворих на лептоспіроз:

- забивають, а туші спалюють
- лікують із застосуванням вакцин
- лікують із застосуванням специфічних сироваток, гамма-глобулінів і антибіотиків

89. Можливі клінічні ознаки сальмонельозу у тварин:

- аборти в маток
- ураження очей
- розлади травлення
- ураження дихальної системи
- ураження суглобів

90. Можливі клінічні ознаки лістеріозу у тварин:

- аборти в маток, нервові розлади
- ураження суглобів
- пневмонії
- ураження очей

91. Основним резервуаром збудника туляремії у природі є:

- лосі
- дикі кабани
- птахи
- гризуни
- косулі

92. Інфекційні захворювання, що спричиняються рикетсіями:

- Ку-лихоманка
- Токсоплазмоз
- Хламідіоз
- Інфекційний кератокон'юнктивіт

-Сказ.

93. Основним резервуаром збудника сказу в Україні є:

-руді лисиці

-дикі кабани

-птахи

-гризуни

-косулі

94. Тварини, хворих на сказ:

-лікують із застосуванням вакцин

-забивають і м'ясо піддають промпереробці

-лікують із застосуванням специфічних сироваток, гамма-глобулінів і антибіотиків

-забивають і спалюють

95. Під час мікроскопічного дослідження тканин мозку від підозрілих на захворювання на сказ тварин виявляють тільця:

-Болінгера

-Гварнієрі

-Бабеша-Негрі

-Пашена

-Рубарта

96. Під час мікроскопічного дослідження тканин від підозрілих на захворювання на віспу тварин виявляють тільця:

-Бабеша-Негрі

-Гварнієрі

-Болінгера

-Пашена

-Рубарта

97. Правильна почерговість стадій розвитку віспяного процесу:

-папула, везикула, круста, розеола, пустула

-везикула, пустула, круста, розеола, папула

-розеола, папула, везикула, пустула, круста

-круста, везикула, розеола, папула, пустула

-пустула, круста, розеола, папула, везикула

98. Збудником хвороби Ауєскі є:

-бактерія

-вірус

-мікоплазма

- хламідія
- рикетсія

99. Біопробу в разі підозри хвороби Ауескі ставлять на:

- котах
- конях
- собаках
- свинях
- кролях

100. Типи ящуру, що існують у прийнятій класифікації:

- А
- В
- С
- D
- О
- SAT-1
- SAT-2
- SAT-3
- SAT-4
- Азія-1
- Африка-2
- Австралія-3

101. У разі появи перших випадків захворювання тварин на ящур у благополучній місцевості головний державний інспектор ветеринарної медицини району вносить пропозицію органам виконавчої влади про:

- негайний забій хворих тварин, спалювання туш
- негайне щеплення хворих тварин
- негайне лікування хворих тварин із застосуванням специфічних імунолактонів, сироваток реконвалесцентів і симптоматичних засобів

102. Тварини, хворих на віспу:

- забивають, а туші спалюють
- щеплюють
- лікують із застосуванням специфічних сироваток і гамма-глобулінів
- лікують симптоматично

103. Тварини, хворих на актиномікоз:

- забивають, а туші спалюють
- щеплюють

-лікують із застосуванням йодистих препаратів, антибіотиків, проводять хірургічні обробки

-лікують із застосуванням специфічних гіперімунних сироваток і гамма-глобулінів

-лікують із застосуванням специфічних фагів

104. Тварини, хворих на трихофітію і мікроспорію:

-забивають, а туші спалюють

-лікують із застосуванням вакцин

-лікують із застосуванням специфічних сироваток і гамма-глобулінів

-лікують із застосуванням протимікозних (гризеофульвін) засобів

105. Антигени, яких виявлено у збудника колібактеріозу:

-О-соматичний

-L-пристінчастий

-H-джгутиковий

-N-білковий

-K-поверхневий

106. Тварини, хворих на колібактеріоз:

-забивають, а туші спалюють

-лікують із застосуванням вакцин

-лікують із застосуванням йодистих препаратів

-лікують із застосуванням специфічних гіперімунних сироваток і гамма-глобулінів

-лікують із застосуванням специфічних фагів

107. Правильна синонімічна назва набрякової хвороби поросят:

-колієнтеротоксемія

-геморагічна септицемія

-вірусна трансмісивна хвороба свиней

"синє вухо"

108. Збудником диплококозу телят і поросят є:

-вірус

-хламідія

-рикетсія

-стрептокок

-мікоплазма

-тафілокок

109. Збудником анаеробної дизентерії ягнят є:

-рикетсії

-клостридії

-бацили

- віруси
- мікоплазми

110. Збудником контагіозної плевропневмонії великої рогатої худоби є:

- кlostридії
- бацили
- мікоплазми
- віруси
- рикетсії

111. Інша синонімічна назва вібриозу великої рогатої худоби:

- кампілобактеріоз
- паратуберкульоз
- туляремія
- диплококоз

112. Збудником інфекційного ринотрахеїту (РТ) великої рогатої худоби є:

- мікоплазма
- бацила
- кlostридія
- рикетсія
- вірус

113. Синонімічна назва парагрипу-3 великої рогатої худоби:

- вірусна діарея
- транспортна гарячка
- інфекційний ринотрахеїт
- злоякісна катаральна гарячка

114. Тварини, хворих на чуму великої рогатої худоби:

- забивають, а туші спалюють
- лікують із застосуванням вакцин
- лікують із застосуванням йодистих препаратів
- лікують із застосуванням специфічних гіперімунних сироваток і гамма-глобулінів
- лікують із застосуванням специфічних фагів

115. Клінічно і гематологічно хворих на лейкоз (великої рогатої худоби) тварини:

- забивають, а туші спалюють
- лікують із застосуванням вакцин
- забивають, а туші піддають промпереробці
- лікують із застосуванням специфічних гіперімунних сироваток і гамма-глобулінів
- лікують із застосуванням специфічних фагів

116. Збудником лейкозу великої рогатої худоби є:

- рикетсія
- бацила
- пріон
- кlostридія
- вірус
- мікоплазма

117. Збудником скрепії овець та губчастоподібної енцефалопатії великої рогатої худоби є:

- вірус
- бацила
- кlostридія
- пріон
- рикетсія
- мікоплазма

118. Хворих і підозрілих у захворюванні на класичну чуму свиней:

- забивають, а туші спалюють
- лікують із застосуванням вакцин
- забивають, а туші піддають промпереробці
- лікують із застосуванням специфічних гіперімунних сироваток і гамма-глобулінів

119. Збудником бешихи свиней є:

- Bacillus anthracis
- Bacillus subtilis
- Clostridium chauvoei
- Erysipelothrix insidiosae

120. Збудником ензоотичної пневмонії свиней є:

- вірус
- мікоплазма
- бацила
- пріон
- кlostридія
- рикетсія

121. Провідними клінічними ознаками інфекційного атрофічного риніту свиней є:

- крупозно-дифтеритична пневмонія
- ураження суглобів
- виснажлива діарея
- мопсоподібність і криворилість

122. Синонімічна назва ринопневмонії коней:

- вірусний аборт кобил
- епізоотичний лімфангіт
- мит
- сап

123. Збудником інфекційної анемії коней є:

- рикетсія
- пріон
- кlostридія
- вірус
- мікоплазма

124. Захворювання коней, за якого передача збудника від тварини до тварини здійснюється лише трансмісивним шляхом:

- інфекційна анемія коней
- африканська чума коней
- мит
- сап

125. Збудником інфекційного ларинготрахеїту птиці є:

- пріон
- кlostридія
- вірус
- рикетсія
- мікоплазма

126. Синонімічна назва хвороби Ньюкасла птиці:

- чума
- вірусний синусит
- вірусний ентерит
- вірусний гепатит
- псевдочума

127. Збудником орнітозу птиці є:

- вірус
- пріон
- хламідія
- рикетсія
- мікоплазма

128. Синонімічна назва інфекційного бурситу птиці:

- грип птиці
- синдром лиття яєць
- синдром зниження несучості
- хвороба Гамборо
- інфекційний енцефаломієліт

129. Хворих і підозрілих у захворюванні на міксоматоз кролями:

- лікують із застосуванням вакцин
- забивають, а туші разом із шкурами спалюють
- забивають, а туші піддають промпереробці
- лікують із застосуванням специфічних гіперімунних сироваток і гамма-глобулінів

130. Збудником чуми м'ясоїдних є:

- пріон
- хламідія
- вірус
- рикетсія
- мікоплазма

131. Захворювання, яке має синонім "мальтійська лихоманка":

- сибірка
- туберкульоз
- бруцельоз
- сказ
- лептоспіроз

132. Чи можуть бруцели утворювати капсули?

- можуть
- не можуть
- можуть окремі штами
- можуть лише в піщаному ґрунті

133. Вид бруцел, до якого найбільше чутлива людина:

- brucella abortus
- brucella melitensis
- brucella suis
- brucella ovis
- brucella canis

134. brucella ovis викликає захворювання:

- бруцельоз овець і кіз
- бруцельоз рогатої худоби
- інфекційний епідидиміт баранів
- бруцельозний аборт овець
- бруцельоз овець і гірських баранів

135. Чи є плацента бар'єром для бруцел?

- є, у плід можуть проникнути лише токсини
- є, у плід можуть проникнути лише антитіла
- є лише для капсулоутворювальних штамів бруцел
- не є

136. Основна ознака бруцельозу в самок, пов'язана з вагітністю:

- аборт у 2-й половині вагітності
- аборт у 1-й половині вагітності
- ендометрит і сальпінгіт
- артрити кінцівок
- абсцеси в підшкірній клітковині

137. Реакції, що використовуються для діагностики бруцельозу:

- кільцева реакція з молоком
- розбенгал проба
- РЗК
- РА
- РДЗК
- РП

138. Тварин, що абортували в неблагополучному щодо бруцельозу господарстві:

- ізолюють і лікують антибактеріальними засобами
- ізолюють і потім здають на забій
- убивають на місці, а туші спалюють
- ізолюють і досліджують серологічними методами

139. Чи існує специфічна профілактика бруцельозу в Україні?

- так, за допомогою гіперімунних сироваток
- так, вакцина ВР-2 лише для свиней
- так, вакцина ЛТ-1 для рогатої худоби і свиней
- вакцинацію в Україні заборонено

140. Вчений, що вперше запропонував вакцину для імунізації людей проти віспи:

- Гіпократ
- Дженнер
- Кох

- Пастер
- Ценковський

141. Основний шлях зараження збудником віспи:

- контактний
- аліментарний
- респіраторний
- трансоваріальний
- трансмисивний

142. Основні шляхи виділення вірусу віспи із організму хворих тварин:

- витіканням з носа і очей
- з віспяними кірочками
- фекаліями
- сечею

143. Відомі Вам стадії розвитку патологічного процесу в разі появи віспи у тварин:

- розеоли
- папули
- фолікули
- везикули
- пустули

144. Відомі форми прояву віспи у ссавців:

- чорна (геморагічна)
- зливна
- бронхіальна
- респіраторна
- копитна

145. У господарстві в разі появи віспи у овець, кіз або птиці проводять адміністративні заходи:

- карантин
- обмеження
- запобігання

146. У разі появи віспи в корів, коней або свиней у господарстві проводять адміністративні заходи:

- карантин

- обмеження
- запобігання

147. Автором першої антирабічної вакцини є:

- Кох
- Мечніков
- Вишелеський
- Пастер
- Ценковський

148. Тривалість виділення збудника сказу хворими тваринами:

- із моменту зараження до загибелі тварини
- за 2-4 дні до загибелі тварини
- за 2-5 днів до появи перших клінічних ознак хвороби і до загибелі тварини
- у період найбільш вираженої клінічної картини захворювання

149. У разі покусів собакою шестимісячного теляти необхідно вжити заходів:

- теля ізолювати і спостерігати за ним
- собаці ввести антирабічну вакцину
- собаку ізолювати і спостерігати за нею протягом 10 днів
- собаку забити, а головний мозок направити на дослідження в лабораторію
- і собаці, і теляті ввести антирабічну гіперімунну сироватку

150. Тільця Бабеша-Негрі – це:

- комплекс збудника сказу з антитілами проти нього
- продукти метаболізму вірусу сказу в нервових клітинах
- це скупчення віріонів збудника сказу й елементів цитоплазми клітини головного мозку

151. У разі підозри на сказ необхідно направляти в лабораторію пат-матеріал:

- свіжий труп або голову від дрібних тварин, голову або свіжий консервований в 30-50-відсотковому розчині гліцерину головний мозок від великих тварин
- печінку і селезінку
- трубчасту кістку
- слину хворої тварини

152. Трупи тварин, що загинули від сказу:

- заривають, після зняття шкіри, у землю на глибину 2 м
- шкуру знімають, а тушу–на м'ясо-кісткове борошно
- трупи спалюють без зняття шкіри
- заривають без зняття шкіри на глибину 1,5 м

153. Відмітні риси фіксованого штаму вірусу сказу від польового варіанта збудника:

- непатогенний для сільськогосподарських тварин
- може культивуватися лише на мозковій тканині овець
- не передається за допомогою укусу
- має короткий інкубаційний період у 5-7 днів

154. Причина гідрофобії (водобоязнь) у разі сказу:

- ураження очних нервів
- парез м'язів глотки
- розмноження вірусу в амонових рогах головного мозку

155. Форми прояву сказу:

- буйна
- паралітична
- атипова
- абортивна

156. Лабораторні методи діагностики сказу:

- мікроскопія мазків-відбитків з головного мозку
- посів на штучних поживних середовищах
- біопроба на білих мишах чи кролях
- МФА, РІД, РДП, РН
- реакція Асколі
- флуоресціюючих антитіл та РДП

157. Який тропізм збудника ящуру:

- пантропний
- епітеліотропний
- нейротропний
- гемотропний
- тропізм не виражений

158. Термін "тигрове серце" у разі ящуру означає:

- збільшення серця в 1,5-2 рази
- ураження клапанного апарату серця
- наявність на міокарді сіро-жовтих і білуватих плям
- відкрита Боталова протока, що часто спостерігають у тигрів

159. Назва хвороби Ауєскі пов'язана:

- з назвою місцевості в США
- з назвою озера у ФРН
- з назвою міста в Угорщині
- з прізвищем вченого, що вперше описав хворобу

160. Види тварин, у яких хвороба Ауєскі перебігає без ознак сверблячки:

- велика рогата худоба
- вівці
- кози
- свині
- коні
- норки

161. Основний шлях зараження хворобою Ауєскі у м'ясоїдних:

- аліментарний
- аерогенний
- контактний
- трансмівний
- трансоваріальний

162. Патматеріал, що направляють для лабораторних досліджень у разі хвороби Ауєскі:

- свіжий труп тварини або голову, шматочки головного й довгастого мозку, мигдалин, легенів, печінки та селезінки – без ознак аутолізу, лімфовузли
- шматочок скелетних м'язів
- вміст шлунку
- шматочок серцевого м'яза
- сечовий міхур разом із вмістом

163. Інфекційна хвороба, яку необхідно в першу чергу диференціювати від хвороби Ауєскі:

- ящур
- сказ
- сальмонельоз
- лістеріоз
- пастерельоз.

164. Наявність жовтяниці в разі лептоспірозу пояснюється:

- ураженням нирок
- недостатньою роботою серця

-закупоренням жовчного протоку

-білірубін не зв'язується з глюкуроноювою кислотою, а адсорбується тканинами, що зумовлює наявність жовтяниці

-припиненням синтезу в печінці ферменту фосфатази

165. Тривале мікробоносійство за лептоспірозу обумовлене:

-тривалим зберіганням збудника в крові перехворілої тварини

-тривалим зберіганням збудника в нирках тварини

-тривалим зберіганням збудника в лімфатичних вузлах тварини

-тривалим зберіганням збудника в печінці тварини

-мікробоносійство за лептоспірозу не спостерігається

166. Патматеріал, отриманий від хворої на лептоспіроз тварини, де концентрація збудника найвища:

-сеча

-фекалії

-кров

-молоко

-носові витікання

167. Антибіотик, який найбільш часто застосовують під час лікування хворих на лептоспіроз тварин:

-бензилпеніцилін

-стрептоміцин

-мономіцин

-окситетрациклін

-гентаміцин

168. Стригучий лишай захворювань належить до групи:

-мікотоксикози

-септикоінфекції

-дерматомікози

-ранова інфекція

-токсикоінфекція

169. Для специфічної профілактики трихофітії тварини можна використовувати біопрепарати:

-ментовак

-ВР-2

-ЛТФ-130

-специфічну профілактику трихофітії не розроблено

170. Основні механізми патогенного впливу збудника сибірки на організм тварини:

- за рахунок дії ендотоксину
- за рахунок дії екзотоксину
- за рахунок ліпідорозщиплювальних ферментів
- за рахунок дії агресинів
- за рахунок утворення в організмі тварини преципітуючих антитіл

171. Основна клінічна форма перебігу сибірки у свиней:

- септична
- ангінозна
- карбункульозна
- легенева
- шкірна
- змішана

172. Продукти тваринного походження, що досліджують в обов'язковому порядку на сибірку, як мінімум, шляхом мікроскопії мазків-відбитків:

- м'ясо вимушено забитих тварин
- м'ясні туші коней
- всі м'ясні туші, призначені для продажу на ринках
- туші, які надходять із неблагополучної щодо сибірки місцевості

173. Чи можна забивати на м'ясо тварин, щеплених проти сибірки?

- не можна
- можна через 14 днів після щеплення
- можна в будь-який період з дозволу головного ветлікаря району
- можна в разі крайньої потреби до закінчення 2-тижневого терміну, але за умови відсутності ускладнення після щеплення і температура тіла знаходиться в межах норми

174. Умови, за яких збудник сибірки здатний утворювати спори:

- доступ кисню, -температура 12-42°C
- у разі проникнення в організм тварини
- під дією дезінфекційних засобів
- на штучних поживних середовищах, багатих білками з додаванням CO₂

175. Збудник туберкульозу відкрив вчений:

- Пастер
- Кох
- Мечников
- Ценковський

-Вишелеський

176. Пробірку через 60 днів після посіву за відсутності росту мікобактерій:

-підвищують температуру в термостаті до 90°C та витримують одну годину

-чашку автоклавують за температури 120°C та тиску 2 атм. – 30 хв.

-продовжують спостерігати до двох з половиною місяців з дня посіву

-знижують температуру в термостаті до 28°C і спостерігають ще один місяць

177. Тварини, у яких туберкулінізацію здійснюють шляхом ставлення офтальмопроби:

-вівці

-хутрові звірі

-мави

-верблюди

-коні

178. Тварини, яким можна вводити туберкулін у ділянці поперекових хребців, відступивши 6-8 см від хребта:

-осли

-2-6 місячні підсвинки

-телята

-коні

-корови

179. Облік реакції на введення туберкуліну в овець і кіз проводять:

-через 72 год після введення

-через 48 год після введення

-через 36 год після введення

-через 30 год після введення

-через 24 год після введення

180. Реакція на введення туберкуліну у вівці вважається позитивною:

- у разі потовщення складки шкіри на 3 і більше мм

- у разі потовщення складки шкіри на 1,5 і більше мм

- у разі появи слизово-гнійного витікання з ока

- у разі утворення припухлості у місці введення туберкуліну

181. Препарат КАМ –це:

-препарат для алергічної діагностики туберкульозу у всіх видів теплокровних

-препарат, який використовують для підтвердження діагнозу на туберкульоз

- препарат, який включає у свій склад збудники всіх видів туберкульозу
- препарат, який використовують для сенсibiliзації тварини при туберкульозі
- препарат, який використовують для виключення присутності в організмі тварини збудника туберкульозу

182. Діагноз на туберкульоз у великої рогатої худоби у господарстві можна вважати встановленим:

- за наявності клінічних ознак туберкульозу хоч би в одній тварини
- за виявлення хоча б в одній забитій тварини патогенів, характерних для туберкульозу
- у разі виділення з патматеріалу відповідного типу збудника туберкульозу якщо, диференційовано видову належність виділених культур до збудників *M. bovis*, *M. tuberculosis* за допомогою ПЛР і підтверджено бактеріологічним методом захворювання тварин на туберкульоз

183. Через який час після вакцинації можна проводити туберкулінізацію тварин?

- не раніше 3-х тижнів
- через 7-10 днів
- через 10-14 днів
- не має значення

184. Через який час після останньої туберкулінізації можна проводити симультанну пробу?

- не раніше 30 днів
- не пізніше 4-5 днів
- через 20-30 днів
- через 45-60 днів
- немає правильної відповіді

185. Чи здійснюється вакцинація проти туберкульозу в Україні?

- вакцини відсутні
- вакцинують норок
- вакцина БЦЖ для вакцинації великої рогатої худоби, свиней і овець у неблагополучних господарствах
- вакцина БЦЖ для вакцинації курей батьківського стада

186. Що таке симультанна проба за туберкульозу?

- коли тварині одночасно вводять вакцину і сироватку проти туберкульозу
- коли послідовно із інтервалом 9-12 годин тварині вводять туберкулін і КАМ
- коли тварині одночасно із двох сторін ший вводять туберкулін і КАМ
- коли тваринам, що реагують на туберкулін вводять препарат КАМ

187. Можливі шляхи зараження тварин збудником правцю:

- аерогенно
- при потрапляння збудника в рани
- через прямий контакт хворої і здорової тварини
- трансоваріально

188. Вакцина проти правцю належить до групи біопрепаратів:

- жива вакцина
- інактивована вакцина
- анатоксин
- вакцину не розроблено, є лише антитоксична сироватка
- анавакцина

189. Види тварин, серед яких туляремія може перебігати у формі епізоотії:

- велика рогата худоба
- свині
- коні
- зайці
- ондатри
- норки

190. Хламідії викликають захворювання:

- орнітоз
- нодулярний дерматит
- паратуберкульоз
- брадзот
- чума ВРХ
- інфекційна агалактія овець і кіз
- бруцельоз

191. Захворювання, які можна назвати зооантропонозами:

- парагрип
- паратуберкульоз
- брадзот
- чума ВРХ
- правильна відповідь відсутня

192. Захворювання, має синонім "вібріоз"?

- парагрип
- кампілобактеріоз
- паратуберкульоз

- лейкоз
- чума ВРХ
- інфекційна агалактіа овець і кіз

193. Тварини, найбільш чутливі до вірусу лейкозу :

- коні
- вівці
- свині
- кролі
- миші

194. Існуючі методи діагностики лейкозу ВРХ:

- рентгенографічний
- серологічний
- клінічний
- гематологічний
- бактеріологічний
- патолого-анатомічний
- алергічний

195. Найбільш значимі методи прижиттєвої діагностики лейкозу ВРХ:

- РП
- РЗГА
- РІД
- ПЛР
- ІФА
- РЗК

196. Родина, до якої належить збудник парагрипу ВРХ:

- Paramyxoviridae
- Reoviridae
- Retroviridae
- Rabdoiridae

197. Відомі синоніми до назви хвороби інфекційного ринотрахеїту ВРХ:

- інфекційний пустульозний вульвовагініт
- Мальтійська лихоманка
- інфекційна гематурія
- хвороба слизових оболонок
- інфлюєнца
- статевий герпес
- інфекційна пневмонія

198. Тривале мікробоносійство в перехворілих тварин при пошесному запаленні легень спостерігається:

- тому що антитіла, під час хвороби, цілком не зв'язують збудника ПЗЛ
- тому що немає єдиної думки про справжнього збудника ПЗЛ
- тому що збудник тривалий час може адсорбуватися на формених елементах крові
- тому що збудник може зберігатися в інкапсульованих легневих вогнищах
- збудник тривалий час зберігається в нервових клітинах

199. Тварини, хворих на чуму великої рогатої худоби:

- ізолюють і лікують антибактеріальними засобами
- ізолюють і потім здають на забій
- лікують гіперімунними сироватками
- лікування заборонено, тварин забивають на місці, а туші спалюють
- тварин ізолюють і досліджують серологічними методами

200. Захворювання, від яких необхідно диференціювати бразил:

- ЕМКАР
- сибірка
- туберкульоз
- лейкоз
- кампілобактеріоз

201. Збудник губчастої енцефалопатії ВРХ:

- пріон
- вірус
- гриб
- риккетсія
- хламідія

202. Губчасту енцефалопатію ВРХ вперше було зареєстровано в країні:

- Іспанія
- Великобританія
- Німеччина
- Австралія
- Нідерланди

203. Тварини, які хворіють на контагіозну ектому овець в природних умовах:

- ВРХ
- свині
- вівці
- коні

-кози

204. Тварини, які хворіють на копитну гниль овець в природних умовах:

-ВРХ

-свині

-вівці

-коні

-кози

205. Основне місце локалізації патогенної дії збудника копитної гнилі овець:

-травний канал

-легені

-шкіра міжкопитцевої щілини і копитний ріг

-статеві органи

-суглоби кінцівок

206. Хвороби, що належать до зооантропонозів:

-сап

-мит

-ІНАН коней

-грип коней

207. У яких випадках проводять внутрішньошкірну малеїнізацію ?:

-для підтвердження позитивної реакції офтальмопроби

-у разі одержання позитивних результатів по РЗК

-під час дослідження жеребних кобил за 1-2 місяці до вижеребки

-під час дослідження табуна коней, який раніше не досліджувався малеїнізацією

-під час обстеження тварин, підозрюваних у захворюванні

208. Залежно від локалізації патологічного процесу зустрічаються форми сапу:

-легенева

-серцева

-носова

-м'язова

209. Під час виникнення захворювання носової формі сапу можуть уражатися лімфатичні вузли:

-привушні

-заглоткові

-підщелепові

-передлопаткові

210. Захворювання, необхідно диференціювати сап:

- грип коней
- мит
- ІЕМ коней
- ІНАН коней
- епізоотичний лімфангоїт коней

211. Під час диференціального діагностування ІЕМ коней необхідно виключити захворювання:

- сказ
- піроплазмоз
- ботулізм
- кормові отруєння
- лептоспіроз
- сибірку
- сап

212. Серологічна реакція, що найбільш часто використовується для діагностики ІНАН коней:

- РА
- РЗК
- РН
- РІД
- РДП

213. Збудник африканської чуми свиней належить до групи мікроорганізмів:

- вірус
- бактерія
- рикетсія
- РНК-вмістимий вірус
- мікоплазма
- хламідія

214. До збудника африканської чуми свиней сприйнятливі види тварин:

- свині
- коні
- корови
- хижі тварини із родини котячих
- вівці

215. Вік, в якому свині частіше хворіють на бешиху:

- 1-2 тижні

- 2-4 тижні
- 1-2 місяці
- 3-12 місяців

216. Характерна поза, яку для гемофільозного полісерозиту займають хворі тварини?

- поза "пінгвіна"
- поза "сидячої собаки"
- поза "лежачого коня"

217. Хвороби птахів, збудниками яких є бактерії:

- пастерельоз
- орнітоз
- аспергільоз
- хв. Марека
- хв. Ньюкасла

218. Основні шляхи передачі збудника грипу птиці:

- трансмисивний
- аліментарний
- аерогенний
- контактний

219. Види і вікові групи птахів, що сприйнятливі до збудника вірусного гепатиту:

- каченята до 30-денного віку
- дорослі гуси
- дорослі качки
- курчата до 30-денного віку

220. Види птахів, які у природних умовах хворіють на інфекційний бронхіт:

- індики
- качки
- кури
- цесарки
- фазани
- гуси

221. Клінічні ознаки, що характерні для типової форми Ньюкаслської хвороби:

- кровотеча з носа
- кон'юнктивіт
- розлади травлення з виділенням рідких фекалій

- парези
- випадіння пір'я

222. Збудник кандидамікозу належить до групи мікроорганізмів:

- рикетсії
- хламідії
- мікоплазми
- бактерії
- віруси
- найпростіші
- гриби

223. Можливі шляхи передачі збудника інфекції у птахів за орнітозу:

- через корм
- повітряно-крапельним шляхом
- трансоваріально
- трансмисивно

224. Тварин, які є резервуаром збудника орнітозу в природі:

- гризуни
- корови
- собаки
- дикі птахи
- домашні птахи

225. Чи хворіють люди на орнітоз?

- ні
- так
- лише чоловіки

226. Види збудників, що викликають захворювання Скрепі:

- бактерії
- рикетсії
- хламідії
- мікоплазми
- пріони
- віруси
- гриби

227. Мед, одержаний від бджіл хворих на американський гнилець:

- утилізують
- автоклавують
- використовують без обмежень
- використовують для харчування лише після термічної обробки
- використовують лише для харчових цілей.

228. Збудник парагнільцю бджіл:

- вірус
- Bac. paraalvei
- Bac. larve
- Bac. alvei
- Streptococcus apis

229. Збудник бронхіомікозу риб належить до групи мікроорганізмів:

- віруси
- гриби
- аеромонади
- псевдомонади

230. Афти – це:

- пухирці із серозним вмістом
- виразки із гнійним вмістом
- біопрепарати, для запобігання інфекційним хворобам

231. Бактеріємія – це :

- наявність бактерій у ґрунті
- наявність бактерій у крові
- наявність бактерій у кормах

232. Біологічна проба – це:

- один з методів діагностики інфекційних хвороб за допомогою зараження патологічним матеріалом піддослідних тварин та їх дослідження
- проба на наявність органічних речовин у стічних водах
- проба на наявність біологічних речовин у кормах

233. Біотермічне знезараження гною – це :

- метод знезараження гною, заснований на його розігріванні в результаті життєдіяльності термофільних мікроорганізмів
- метод знезараження гною шляхом спалення
- метод знезараження гною шляхом обробки біодезом

234. Біофабрика – це:

- підприємство з виробництва біологічних препаратів
- місце для проведення біопроби
- фабрика з виробництва вакцин
- фабрика із виробництва мінеральних добрив

235. Бруцеллізат – це :

- алерген, що використовується для виявлення тварин, уражених бруцельозом
- алерген, що використовується для виявлення туберкульозу
- препарат, що використовується для лікування бруцельозу

236. Вакцинація – це:

- застосування вакцин для створення активного імунітету проти інфекційних хвороб
- виготовлення вакцин
- застосування вакцин для створення пасивного імунітету проти інфекційних хвороб

237. Вакцини депоновані – це :

- в місці введення такої вакцини утворюється своєрідне "депо", що подовжує імунізаційний ефект
- препарати, для виготовлення яких використовується вірус, розмножений в організмі кролів
- протипріонна вакцина

238. Вакцини живі – це:

- препарати, для виготовлення яких використовується вірус, розмножений в організмі кролів
- в місці введення такої вакцини утворюється своєрідне "депо", що подовжує імунізаційний ефект
- препарати, виготовлені із живих, ослаблених штамів мікробів
- препарати, приготовані із живих ослаблених штамів мікробів

239. Вакцини лапінізовані – це:

- препарати, приготовані із живих ослаблених штамів мікробів
- препарати, для виготовлення яких використовується вірус, розмножений в організмі кроля
- в місці введення такої вакцини утворюється своєрідне "депо", що подовжує імунізаційний ефект

240. Вакцини капрінзовані, це –

- препарати, приготовані із живих ослаблених штамів мікробів
- препарати, для виготовлення яких використовується вірус, розмножений в організмі кози
- в місці введення такої вакцини утворюється своєрідне "депо", що подовжує імунізаційний ефект

241. Випадок інфекційної хвороби – це :

- захворювання однієї тварини
- захворювання групи тварин
- оздоровлення однієї тварини

242. Віремія, вірусемія – це:

- наявність вірусів у крові
- наявність бактерій у крові
- наявність пріонів у крові

243. Вірулентність – це:

- ступінь патогенності,
- міра патогенності
- міра з визначення титру антитіл

244. Дезінфекція – це:

- комплекс заходів, спрямованих на знищення збудників інфекційних хвороб людини і тварин у навколишньому середовищі
- істотна ланка комплексу протиепізоотичних заходів
- комплекс ветеринарно-санітарних заходів, спрямованих на знищення другої ланки епізоотологічного ланцюга

245. Дезінфекція вимушена – це :

- дезінфекція, яка проводиться в неблагополучних господарствах з метою знищення збудника хвороби
- дезінфекція, яка проводиться в благополучних господарствах в цілях знищення збудника хвороби
- дезінфекція, що запобігає накопиченню і розповсюдженню збудників інфекційних хвороб у навколишньому середовищі тварин

246. Дезінфекція профілактична – це:

- дезінфекція, що запобігає накопиченню і розповсюдженню збудників інфекційних хвороб у навколишньому середовищі тварин

-дезінфекція, яка проводиться в неблагополучних господарствах для знищення збудника хвороби

-дезінфекція, яка проводиться в благополучних господарствах для знищення збудника хвороби

247. Дератизація – це:

-комплекс профілактичних та винищувальних заходів, спрямований на знищення мишоподібних гризунів у тваринницьких фермах та господарських приміщеннях

-винищування шкідливих комах

-винищування нешкідливих гризунів

248. Дезінсекція – це:

-винищування шкідливих гризунів

-винищування шкідливих комах

-винищування нешкідливих гризунів

249. Джерело збудника інфекції – це:

-природне середовище патогенного збудника – організм зараженої тварини або людини

-надмірне розмноження збудника інфекції в організмі

-розповсюдження патологічного процесу з первинного локального (обмеженого) вогнища по всьому організму

250. Ензоотія – це:

-епізоотологічна категорія, що вказує на розповсюдження інфекційної хвороби тварин у певній місцевості, господарстві, пункті

-вакцина, призначена для введення в організм через травний канал

-спосіб розведення тварин в умовах дрібних товарних ферм

251. Епізоотичне вогнище – це:

-місце розташування та взаємодії трьох ланок епізоотичного ланцюга

-місце проникнення збудника інфекції в організм тварини

-контрольно-пропускний пункт тварин

252. Зооантропонози – це:

-інфекційні хвороби, спільні для тварин і людини

-мікроорганізми невидимі у світловий мікроскоп

-інфекційні хвороби, загальні для тварин деяких видів

253. Епізоотичний ланцюг – це:

-ланцюгова послідовність трансмісії заразного початку від джерела збудника інфекції до сприйнятливої тварини через механізм передачі

- ланцюг карантинної зони
- мікроскопічний вигляд мікроорганізмів

254. Імунітет – це:

- стан специфічної несприйнятливості до дії патогенних мікробів
- стан специфічної сприйнятливості до дії патогенних мікробів
- стан специфічної несприйнятливості до дії патогенних токсинів

255. Імунітет вроджений – це:

- несприйнятливість до хвороб, що передається у спадок
- несприйнятливість до хвороб, що виробляється впродовж життя
- несприйнятливість до хвороб, що виробляється після вакцинації

256. Імунітет гуморальний – це:

- несприйнятливість, пов'язана з мікробіцидними властивостями крові, особливо з наявністю в ній специфічних імуноглобулінів
- несприйнятливість, пов'язана з мікробіцидними властивостями організму
- несприйнятливість до хвороб, що передається за спадковістю

257. Імунітет клітинний –це:

- несприйнятливість, пов'язана з фагоцитозом і бар'єрними функціями лімфатичних вузлів, шкіри, слизових оболонок, а також інших органів і тканин
- несприйнятливість, пов'язана з мікробіцидними властивостями крові, особливо з наявністю в ній специфічних імуноглобулінів
- несприйнятливість до хвороб, що передається у спадок

258. Імунітет набутий штучний – це:

- імунітет, що формується в результаті введення тваринам вакцин, сироваток крові перехворілих, гіперімунізованих тварин або виділених з цих сироваток глобулінів
- імунітет, який утворюється внаслідок імунологічної перебудови організму після перенесеної явної або прихованої природної інфекції
- несприйнятливість, пов'язана з фагоцитозом і бар'єрними функціями лімфатичних вузлів, шкіри, слизових оболонок

259. Імунітет нестерильний – це:

- стан несприйнятливості організму тварини до інфекції, зумовлений наявністю в ньому живого збудника і який втрачається в разі видалення останнього
- імунітет, що зберігається після звільнення організму від збудника перенесеної інфекції

-імунітет, що формується в результаті введення тваринам вакцин

260. Імунітет стерильний – це:

-несприйнятливість перехворілої тварини, що не звільнилася від мікроба-збудника

-імунітет, що зберігається після звільнення організму від збудника перенесеної інфекції

-імунітет, що формується в результаті введення тваринам вакцин

261. Інкубаційний період – це:

-час з моменту потрапляння збудника в організм до появи перших клінічних ознак хвороби

-час з моменту прояву перших клінічних ознак хвороби до видужання

-час з моменту прояву перших клінічних ознак хвороби до загибелі

262. Напруженість імунітет – це:

-ступінь специфічної стійкості перехворілих або іmunізованих тварин, до дії патогенних мікробів

-ступінь специфічної нестійкості тварин, що перехворіли або іmunізованих, до дії патогенних мікробів

-ступінь специфічної стійкості іmunізованих тварин до дії патогенних мікробів

263. Панзоотія – це:

-вищий ступінь напруженості епізоотичного процесу, прогресуюче розповсюдження епізоотії заразної хвороби на великих територіях з охопленням країн, континентів, можливо глобальне, що супроводжується високою захворюваністю

-нижчий ступінь напруженості епізоотичного процесу

-розповсюдженість інфекції в межах одного організму

264. Пастеризація – це:

-контрольована теплова обробка продуктів до температури, яка нижче за температуру кипіння на нетривалий час, призначена для знищення бактерій та інших мікроорганізмів

-знищення мікробів за допомогою хімічних речовин

-ступінь резистентності мікроорганізму до дії фізичних, хімічних, біологічних та інших факторів

265. Персистентна інфекція – це:

-тривала інфекція без клінічного вияву, але з активним розмноженням і виділенням збудника

-розповсюдженість інфекції в межах одного організму

-перехід інфекційного захворювання з активної в приховану фазу хвороби

266. Резервуар збудника інфекції – це:

- живі організми, що забезпечують існування в природі збудника заразної хвороби як виду
- сукупність представників певних видів тварин, організм яких є природним середовищем життєдіяльності патогенного мікроорганізму
- хвора тварина, яка виділяє збудника в зовнішнє середовище

267. Резистентність – це:

- стан, за якого умови організму тварини з якихось причин не є відповідними або не забезпечують впровадження і повноцінної життєдіяльності патогенного мікроорганізму, інфекція не може відбутися або не розвивається в повній мірі
- стан, за якого організм тварини стійкий до інфекційних хвороб
- стан, за якого організм тварини не стійкий до інфекційних хвороб

268. Ремісія – це:

- перехід інфекційного захворювання з активної в приховану фазу хвороби
- невизначено тривала інфекція без клінічного вияву, але з активним розмноженням і виділенням збудника
- невизначено тривала інфекція без клінічного вияву, але з активним розмноженням і виділенням збудника

269. Секундарна інфекція – це:

- вторинна ендемічна інфекція, яка виникає внаслідок зниження резистентності організму
- перехід інфекційного захворювання з активної в приховану фазу хвороби
- загальна інфекція організму, за якої збудник з первинного, місцевого вогнища інфекції безперервно надходить у кров

270. Септична інфекція – це:

- вторинна ендемічна інфекція, яка виникає внаслідок зниження резистентності організму
- перехід інфекційного захворювання з активної в приховану фазу хвороби
- загальна інфекція організму, за якої збудник з первинного, місцевого вогнища інфекції безперервно надходить у кров

271. Сироватки – це:

- засоби пасивної імунізації і лікування заразних хвороб
- біопрепарати
- антигени

272. Сироватки імунні діагностичні – це:

- сироватки крові тварин, імунізованих мікробними антигенами
- сироватки, які застосовуються для лікування тварин
- сироватки, які застосовують у відповідних реакціях для діагностики інфекційних хвороб

273. Сироватки імунні лікувальні – це:

- сироватки крові тварин, імунізованих мікробними антигенами
- сироватки, які застосовуються для лікування інфекційно хворих тварин
- сироватки, що містять антитіла до збудника однієї інфекції

274. Сироватки моно валентні – це :

- сироватки крові тварин, імунізованих мікробними антигенами
- сироватки, які застосовуються для лікування тварин
- сироватки, що містять антитіла до збудника однієї інфекції

275. Сироватки полівалентні – це:

- сироватки, що містять антитіла до збудників двох і більше інфекцій
- сироватки, які застосовуються для лікування тварин
- сироватки, що містять антитіла до збудника однієї інфекції

276. Сироватки реконвалесцентів – це:

- сироватки, що містять антитіла до збудників двох і більше інфекцій
- сироватки крові тварин, що перехворіли
- сироватки, що містять антитіла до збудника однієї інфекції

277. Стаціонарність – це :

- неодноразове (повторне) виникнення інфекційної хвороби в певній місцевості
- одноразове виникнення інфекційної хвороби в певній місцевості
- ступінь резистентності мікроорганізму до дії фізичних, хімічних, біологічних та інших факторів

278. Стерилізація – це:

- повне знищення мікробів за допомогою високої температури або хімічних речовин
- прогрівання матеріалу, що обеззаражується, за 65 - 98°C протягом декількох хвилин з подальшим швидким охолодженням до 10 - 11°C
- ступінь резистентності мікроорганізму до дії фізичних, хімічних, біологічних та інших факторів

279. Стійкість збудника інфекції – це :

- знищення мікробів за допомогою високої температури або хімічних речовин

-прогрівання матеріалу, що обеззаражується, за 65 - 98°C протягом декількох хвилин з подальшим швидким охолодженням до 10 - 11°C

-ступінь резистентності мікроорганізму до дії фізичних, хімічних, біологічних та інших факторів

280. Субінфекція – це:

-інфекція, що протікає без клінічних ознак

-інфекція, що протікає з клінічними ознаками

-остаточний етап одужання організму

281. Суперінфекція – це:

-інфекція, що протікає без клінічних ознак

-інфекція, що протікає з клінічними ознаками

-наслідок нового (повторного) зараження

282. Термінальний стан – це:

-кінцеві стадії життя, пограничний стан між життям і смертю

-початкова стадія захворювання

-розгорнута стадія захворювання, з проявом типових клінічних ознак

283. Туберкулінізація – це:

-дослідження тварин на туберкульоз алергічним методом

-дослідження тварин на сап алергічним методом

-дослідження тварин на бруцельоз алергічним методом

284. Малейнізація – це дослідження тварин на:

- туберкульоз алергічним методом

- сап алергічним методом

- бруцельоз алергічним методом

285. Бруцелінізація – це:

-дослідження тварин на туберкульоз алергічним методом

-дослідження тварин на сап алергічним методом

-дослідження тварин на бруцельоз алергічним методом

286. Тропізм вірусів – це:

-здатність вірусу адсорбуватися і репродукуватися в клітинах суворо певних тканин

-здатність вірусу виходити з клітин чітко певних тканин

-здатність вірусу репродукуватися в зовнішньому середовищі

287. Фактори передачі збудника інфекції – це:

-всі елементи зовнішнього середовища

- предмети догляду
- людина

288. Перша ланка епізоотичного ланцюга – це:

- джерело збудника інфекції
- фактори передачі збудника
- сприйнятливий організм

289. Друга ланка епізоотологічного ланцюга – це:

- джерело збудника інфекції
- фактори передачі збудника
- сприйнятливий організм

290. Третя ланка епізоотологічного ланцюга – це:

- джерело збудника інфекції
- фактори передачі збудника
- сприйнятливий організм

291. МЕБ – це:

- Міжнародне Епізоотичне Бюро
- міжнародне економічне бюро
- менеджмент економіки бізнесу

292. ДУК – це:

- дезінфекційна установка Комарова
- дератизаційна установка Комарова
- дезінсекційна установка Комарова

293. Детергенти – це:

- сполуки, які знижують поверхневий натяг рідини ...
- нове покоління протимікробних препаратів...
- препарати противірусної терапії.

294. Основні інфекційні хвороби кролів:

- вірусна геморагічна хвороба
- сап
- міксоматоз
- європейський гнилець
- інфекційний стоматит
- нодулярний дерматит

295. Препарати для дератизації:

-крисид

-хлорамін

-натрій хлор

-фосфід цинку

-бровадазол

-натрієва сіль зоокумарину

296. Емерджентні інфекції – це :

-хвороби, що виникають раптово, несподівано, як правило невідомі

-стаціонарні хвороби

-хвороби, що не виникають у даній місцевості

297. Екзотичні хвороби – це:

-хвороби, які протягом кількох років не виникають

-стаціонарні хвороби

-інфекційні хвороби, які не зустрічаються в країні або місцевості у зв'язку з відсутністю джерел інфекції й необхідних умов поширення, але можуть виникати в результаті завезення ззовні

298. Сумнівна реакція під час проведення підшкірної малеїнізації характеризується:

-температурою тіла тварини не вище 39,6°C, а місцева реакція виражена слабо, чи температура тіла вище 40°C, але відсутні будь-які місцеві явища

-відмічається набряк шкіри із чітко обмеженими краями, тістуватої консистенції, гарячий, болісний

-відмічається утворення набрякlostі 2х3,5 см і 14,5х25 см

299. Цирковірусна інфекція свиней характеризується:

-пізніми абортами, передчасними пологам, прохолостами свиноматок, - народженням мертвих, муміфікованих, нежиттєздатних поросят, загибеллю новонароджених поросят і ураженням органів дихання у поросят після відлучення

-прогресуючим виснаженням, задишкою, підвищенням температури тіла, пневмонією, збільшенням лімфатичних вузлів та блідістю

-ознаками ураження центральної нервової системи (негнійний енцефаломієліт і паралічі)

300. Сапролегніоз — захворювання риби й ікри:

-вірусної етіології

-бактеріальної етіології

-грибної етіології

-мікоплазмозної етіології